

TEOSOFISKA SAMFUNDETS

I

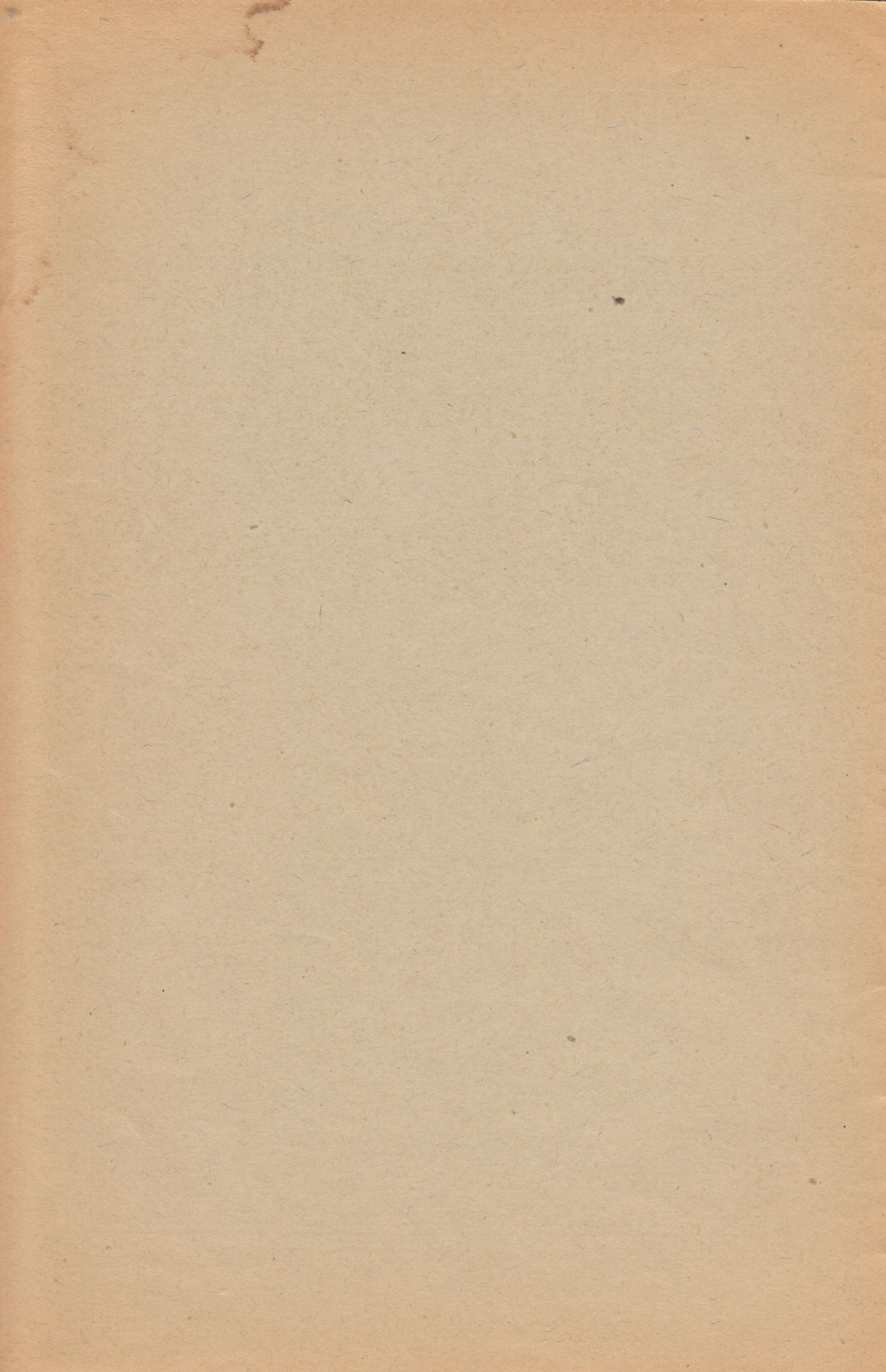
FINLAND

FJÄRDE ÅRSMÖTE

DEN 16—17 APRIL 1911

HELSINGFORS 1911
BOKTRYCKERI-AKTIEBOLAGET SANA

TEOSOFISKA SAMFUNDETS

I

FINLAND

FJÄRDE ÅRSMÖTE

DEN 16—17 APRIL 1911

HELSINGFORS 1911
BOKTRYCKERI-AKTIEBOLAGET SANA

Protokoll, fördt vid Teosofiska Samfundets
i Finland 4de årsmöte påskdagen den 16 april
1911 kl. 9 f. m.

Mötet öppnades af Generalsekreteraren Herr Pekka Ervast, hvilken till medlemmarna riktade några hälsningsord på finska och svenska.

Härpå följde allmänt upprop, hvarvid framgick att närvarande voro:

från logen Vägen	i Helsingfors	17 medlemmar
” ” Mouna	” ”	6 ”
” ” Aurora	” Åbo	3 ”
” ” Aura	” Åbo	6 ”
” ” Kalevala	” Helsingfors	53 ”
” ” Sampo	” Viborg	1 ”
” ” Sarastus	” Nokia	2 ”
” ” Väinölä	” Kotka	2 ”
” ” Etsijä	” Kurikka	2 ”
” ” Valonheittäjä	” Tammerfors	7 ”
” ” Valon Taimi	” Joensuu	7 ”
” ” Vipunen	” Kuopio	2 ”
” ” Valoa Kohti	” Iisalmi	2 ”
” ” Kalervo	” Åggelby	5 ”
fristående medlemmar		39 ”
Summa		155 medlemmar

Till ordförande vid mötet valdes Kapellmästaren Juho Leino, samt till finsk sekreterare Herr Toivo Vitikka och till svensk sådan Fröken Alida Alander.

Generalsekreteraren uppläste till mötet anlända hälsningar och telegram från logerna „Etsijä“ i Kurikka, „Tähti“ i Vasa, „Otava I“ i S:t Mickel, „Valoa Kohti“ i Iisalmi samt från enskilda medlemmar: J. A. Lindén i Lojo, Fru Rosa Laakso, och Fru H. Turu-

nen i Viborg. Senare anlände ytterligare telegram från Fröken Matty Sonné i Åbo samt från „Tähti“ i Vasa, hvilka delgäfvos mötet.

Generalsekreteraren föreslog, att mötet skulle sända en tyst tankehälsning till alla både kända och okända centra i landet, äfvensom till Adyar hvilket omedelbart fullföljdes. Därefter upplästes generalsekreterarens årsberättelse.

Att fungera som tolk vid mötet erbjöd sig generalsekreteraren, då flere därtill föreslagna afsagt sig nämnda uppdrag.

Med anledning af revisionsberättelsen, som ingått i kallelsen påpekades, att ett tryckfel insmugit sig, enär Inventariet kontots balans bör vara Fmk. 356:15.

„Kalervo“ logen i Äggelby anhöll om enklare redovisning, men ansåg mötet densamma tillfredsställande.

Generalsekreteraren meddelade att förslag till budget blifvit glömdt.

Förrän styrelsen beviljades ansvarsfrihet anhöll Fröken A. Eriksson, i egenskap af revisor, om förklaring öfver en uppgift i General Report af år 1910, hvilken kommit henne tillhanda först efter slutförd revision. Sagda report innehåller en uppgift om, att Finland köpt jord för uppförande af ett hufvudkvarter, men finnes intet dylikt köp upptaget i samfundets räkenskaper.

Ordföranden uppläste ett af logen Mouna inlämnadt protokollsutdrag, sålydande:

„§: 3.

Logen beslöt anhålla om, att den på sid. 3 i General Report af år 1910 förekommande, vilseledande satsen: „Finland has bought some land, and proposes to build a Finnish Adyar“, på årsmötets föranstaltande så fort sig göra låter blefve rättad medels bref till Presidenten.

§: 4.

Logen beslöt som sin åsigt uttala, att de i generalsekreterarens till Presidenten aflättna årsrapport (se pag. 57 i General Report 1910) förekommande uttrycken „Our monthly organ Tietäjä“ och „our Publishing Firm“ kunna gifva anledning till missförstånd.“

Herr Ervast framhöll, att han användt ordet „Jag“ angående köpet och att Annie Besant sålunda gett en vidsträktare betydelse åt hans ord.

Herr A. Backman förklarade, i egenskap af medlem i styrelsen, att densamma ej till Indien inlämnat en dylik rapport. Generalsekreteraren hade användt uttrycket „Jag har köpt litet

jord“ o. s. v. Föreslog att styrelsen skulle insända förklaring öfver saken till Presidenten.

Doktor Selander framhöll, att denna generalsekreterarens uppgift i samfundets officiella redogörelse själfallet måste missuppfattas af enhver, således äfven af Mrs Besant, och är saken tråkig, emedan genom ett dylikt förfaringsätt oriktiga uppgifter spridas kring hela världen. Påpekade att logen Mouna anhållit om att årsmötet och icke styrelsen skulle insända rättelse till Indien.

Herr A. Aaltonen ansåg, att ingen missuppfattning å Mrs Besants sida förelåg, ty betraktar han detta som samfundets hufvudkvarter i Finland.

Logen Mounas anhållan lämnades utan afseende.

Fru E. Backman bad, i egenskap af medlem i festkommittén att få uppläsa följande:

„På grund af förfrågningar och klagomål angående det i årsmötesprogrammet upptagna besöket i „hufvudkvarteret“, är jag befullmäktigad att i festkommitténs namn upplysa om, att nämnda kommitté vid möte endast accepterat generalsekreterarens inbjudan till samtliga medlemmar att besöka hans bostad i Tuonenkylä, hvarför det för oss är oförklarligt huru nämnda uttryck, som saknar all motsvarighet i verkligheten inkommit i programmet. Att kommittén försummat att genomgå konseptet innan det lemnats till tryckeriet, beror på att tryckningen var brådiskande och det ju dessutom ålåg styrelsen att granska och godkänna vårt förslag, förrän den utgaf detsamma i tryck.“

Ordföranden uppläste en till mötet insänd protest från en medlem i Åbo, Provisor Axel Sternberg, af följande innehåll:

„Till Teosofiska Samfundets i Finland fjärde årsmöte.

I programmet till detta möte har under rubriken „Den 17 april“ bland annat upptagits „Besök i hufvudkvarteret.“ Det sista ordet har visserligen anbringats inom citationstecken, men måste det oakadt tolkas som ett försök att af generalsekreterarens bostad skapa något för Finland, motsvarande det som högkvarteret i Adyar är för Teosofiska Samfundet i sin helhet. Uttalande den förhoppning att sådant måtte undvikas för framtiden, inlägger jag härmed mot det skedda min protest med yrkande att densamma införas i det vid mötet förda protokollet.

Åbo den 12 april 1911.

Axel Sternberg.“

Herr K. Turja, medlem af styrelsen, meddelade, att styrelsen afgifvit beslut om, att kallelsen till årsmötet skulle för styrelsen

uppläsa förrän densamma afsändes, men hade han åtminstone ej fått kännedom om att så skett; äfven förr hade styrelsen blifvit förbigången, och fritog han sig från allt ansvar i denna fråga.

Ordföranden föreslog att för vinnande af tid diskussionen härom skulle afbrytas och Herr Ervast uppmanas att afgifva förklaring inför mötet.

Herr Ervast ansåg sig kanske ha gjort sig skyldig till ett misstag, ty han begick ofta sådana förseelser. Han kunde ej tänka sig annat än att allt hvad han gjorde kom Teosofiska Samfundet till godo. Han hade drömt och drömmer fortsättningsvis om en medelpunkt, från hvilken den teosofiska andan skulle spridas omkring i landet. Han hade trott, att teosoferna här varit ense med honom häri, men såg han nu, att några teosofer tagit anstöt af denna djärfva tanke. Citationstecknen om ordet „hufvudkvarter“ i kallelsen ansåg talaren visa, att begreppet blott var en dröm, och vill han ingalunda, att andra skola blanda sig i saken, ej håller att skulder skola vidlåda samfundet. Han komme alltid att göra sådana misstag, emedan han ej kan och ej alltid kommer ihåg att skilja emellan det officiella och det andliga.

Herr Backman förklarade, att styrelsen icke utsändt kallelsen, ej håller haft kännedom om alla punkter däri, utan hade generalsekreteraren, på grund af bristande tid, ensam utfärdat densamma. Ansåg att vi böra vinnlägga oss om att alltid ha klara linjer och att skilja mellan *enskild* och samfundets egendom. Vi ha redan tidigare tråkiga erfarenheter. Då Kustannuslike stiftades, trodde vi oss vara egare däraf, men snart fingo vi veta, att det var *enskild* egendom och dess styrelse fick afträda. Vi ha nu en förtroendeman i spetsen, men om vi få en annan, är ej säkert att förvecklingar kunna undvikas, såvida vi ej hafva fullt klara begrepp.

Herrar Heiskanen, Keinänen och Räsänen ansågo, att frågan borde lämnas, emedan envar torde hafva kännedom om, att dessa saker äro generalsekreterarens privata egendom.

Fru Backman påpekade det faktum, att personer funnits, som understödt detta företag i tro att det varit samfundets. Insåg ej, att det var obroderligt att fordra klarhet, ty borde sanning och broderskap följas åt.

Herr Backman framhöll som bevis för att missförstånd förefunnits, att till samfundets kassaförvaltare adresserats medel afsedda för „maakassa“.

Mötet beslöt låta diskussionen utgöra svar på frågorna och beviljades decharge åt styrelsen.

Med anledning af nu förestående val af generalsekreterare anhöll Herr Pekka Ervast, att mötet till denna post ville utse en

annan person, emedan han har svårt att sköta den till belåtenhet. Han har aldrig velat bli generalsekreterare, men har han på flertalets uppmaning emottagit posten. Stadganden och paragrafer har han svårt att rätta sig efter och glömmer bort dem, då de borde tillämpas. Äfven sade han sig sakna tid att tillmötesgå utifrån kommande önskningsmål och förfrågningar. Då så mycket missnöje med honom yppats, ansåg han det klokare, att till posten välja en person, som har lättare att hålla sig till paragraferna och som alla kunde vara nöjda med.

Herr Törrönen föreslog, att herr Ervast skulle emottaga befattningen, samt att han skulle erhålla en medhjälpare. Förslaget understöddes af Herr Heiskanen.

Herr Ervast lofvade, i fall han blefve vald, emottaga posten som generalsekreterare, i händelse viceordföranden ville åtaga sig alla juridiska göromål, äfvensom att sammankalla styrelsen till dess möten.

Vid förrättadt val med slutna sedlar erhöll P. Ervast 129 röster, E. Selander 7, H. Hellner 6, J. Leino 3, A. Backman 2 och Fru E. Backman 1 röst. Återvald blef således P. Ervast, hvilken tackade för förtroendet.

Herr Ervast anhöll om att få en privatsekreterare med en månatlig aflöning af 50 mark, hvilket beviljades.

Doktor Selander framhöll att en beskattningsfråga, som ej delgifvits i kallelsen, icke kunde afgöras på detta möte, emedan det stred emot stadgarna.

Herr Ervast uppgaf som sin önskan, att till styrelsen skulle väljas af honom uppställda kandidater.

Fröken A. Eriksson framhöll, att enär Herr Ervast som generalsekreterare är ordförande i styrelsen, det var oegentligt af honom att föreslå styrelsemedlemmar.

Herr Ervast afbröt talarinnan med yttrandet: Jag är icke någon tjänsteman. Ha vi ej kommit förbi paragrafer och stadgar; äro vi ej fria människor? Jag ger goddag i dylik och om I fortsätten att rida på sådant skall jag visa Eder, att det ändå är jag, som har makten.

Ordföranden, Herr Leino, yttrade: „Om I icke i någon mån viljen följa stadgarna, afsäger jag mig ordförandebefattningen.“

Logen Mouna anhöll om att val af styrelsemedlemmar måtte ske med slutna sedlar.

Vid förrättadt val erhöilo: A. Aaltonen 81 röster, V. Valvanne 81, Fru I. af Hällström 70, Fru A. Selander 55, Fru T. Vuorenjuuri 62 och E. Turunen 50 röster, hvilka personer sålunda blefvo invalda.

Närmast i röstetal voro Herrar H. Brander med 32 och L.

Kotkamaa samt V. Palomaa med vardera 27 röster. Till Kasör för samfundet valdes Herr E. Turunen med 15 röster.

Förhandlingarna afbrötos kl. 2 tiden och fortsattes mötet kl. 4—6 e. m.

Till revisorer utsågos Herrar Taavi Vuorenjuuri och T. Vitikka, samt till suppleanter Herr K. Turja och Fru L. Nohrström.

Föreslogs val af representant till kongressen i Genova.

Herr A. Aaltonen motsatte sig förslaget af ekonomiska skäl, samt Fru I. af Hällström, på grund af resans längd.

Herrar H. Brander, A. Lempinen och Doktorinnan A. Selander understödde däremot förslaget, och påpekade den sistnämnda, att Mrs Besant uttryckt som sin önskan, att representanter sändas till Federationen, och hade Fru Selander uppfattat, att vi en gång för alla beslutat afsända representant till Europeiska Federationens Kongress.

En af samfundets medlemmar erbjöd sig att, i händelse generalsekreteraren åtog sig att å kongressen representera Finland, med 500 mark bidraga till kostnaderna. Mötet beslöt, att om Herr Ervast önskar resa till kongressen, understöder samfundet honom likaledes med 500 mk.

Uppstogs till diskussion det i kallelsen upptagna förslaget angående logernas representanter, och framgick logerna Vägens och Mounas åsikter i frågan ur följande protokollsutdrag:

„Utdrag ur protokollet, fördt vid logen Vägens extra möte söndagen den 9 april 1911 kl. 1/2 6 e. m.

§: 2.

Beträffande förslaget N:o 1 om „logernas represanter“, ansågs att en lösning af denna viktiga fråga icke borde eftersträvas vid första årsmöte, när diskussionen härom otvifvelaktigt blefve mycket tidsödande, tröttande och sannolikt icke ledande till ett tillfredsställande resultat. I stället borde årsmötet hänskjuta frågan till en kommitté, förstärkt af Samfundets styrelse, hvilken ägde uppgöra förslag härom samt däröfver höra logerna eller infordra andra förslag af dem och sedan med ledning af er-

hållet material redigera och till årsmötet 1912 öfverlämna ett slutligt förslag i saken.

In fidem:

Signe af Hällström.

Godkändt och justeradt:

Albert Backman.

Irene Frelander.

Utdragets riktighet bestyrka:

Signe af Hällström.

Adèle Ruotzi.

„Mouna.

Till Teosofiska Samfundets i Finland fjärde årsmöte.

Protokollsutdrag.

§: 5.

Beträffande det i kallelsen till årsmötet gjorda förslaget angående „Logernas representanter“ beslöt Mouna föreslå, att loge-representant egde förfoga öfver så många röster, som logens ifråga medlemsantal utgör mångfald af talet 13. Sålunda skulle representant från loge med 1 till 13 medlemmar ega 1 röst utom sin egen, från loge med 14 till 26 medlemmar 2 röster utom representantens egen o. s. v.

Helsingfors den 9 april 1911.

Ellen Backman.

Granskadt och godkändt:

Axel von Kothen.

Harald Brander.

Utragens riktighet intygar:

Ellen Backman.

Logens sekreterare.“

Herr Ervast föreslog, att till den föreslagna kommittén skulle inväljas samfundets styrelse äfvensom samtliga logers i landet ord-förande.

Fru Selander påyrkade, att till kommittén skulle utom ofvan föreslagna medlemmar, väljas ytterligare tre personer.

Beslöts att sända ett cirkulär till samtliga loger med anhållan,

att de hvar för sig behandla frågan, samt efter slutförd behandling till styrelsen inlämna sina förslag; och eger kommittén med stöd af detta material utarbete ett definitivt förslag, samt förelägga detta samfundet å ett kommande möte.

Skreds till behandling af förslaget N:o 2 i kallelsen angående spridande af teosofisk litteratur. Logerna Mouna och Vågen inlämnade sålydande utlåtanden:

Mouna: „Det i kallelsen till årsmötet gjorda förslaget angående teosofisk litteratur ansåg logen borde förfalla, af orsak att teosofisk litteratur ej bör kritiklöst utspridas gratis.“ —

Vågen: Förslaget N:o 2 om „Den teosofiska litteraturen och T. S.“ understöddes, men ansågs att „Tietjä“ , som är dyr och icke lämplig för nybörjare icke skulle spridas, utan i stället härför användas utvalda böcker och skrifter af Samfundets ledare, företrädesvis sådana som behandla karma och reinkarnationen, äfvensom A. Fullertons „Hvad är teosofi“ och Annie Besants „Inledning till teosofi“, samt andra dylika.

Vid spridandet af teosofisk litteratur ansågs att svenska orter äfven borde ihågkommas och ej så helt förgätas som hittills.“

Mötet beslöt att böcker skulle spridas så långt samfundets medel det medgifva.

Beslöts att nästa årsmöte skulle hållas i Helsingfors och eger styrelsen fastställa tiden för detsamma.

Att justera protokollet valdes Herrar H. Bander och L. Kotkamaa.

På mötets vägnar:

Alida Alander

sekreterare.

Protokollet granskadt och godkänt:

Harald Brander. *Leo Kotkamaa.*

GENERALSEKRETERARENS ÅRSBERÄTTELSE.

Teosofiska Samfundets i Finland medlemsantal har under sitt fjärde arbetsår ökat med 68. 107 personer hafva inträdt i Samfundet, men 39 hafva under året dött, afgått eller afskrifvits. Den 31 december 1909 funnos i Samfundet 509 medlemmar. Den 31 december 1910 var antalet medlemmar 577. Logernas antal, som i slutet på 1909 var 16, har under 1910 ökat till 18. De två nya logerna, som under året bildades, äro Majakka i Lahtis och Valonheittjä i Tammerfors. Tvänne gamla loger hafva däremot försjunkit i dvala: logen Atra i Helsingfors, som

nu när jag skrifer detta, faktiskt är upplöst, och logen Väinöla i Kotka, som icke synes utföra något arbete, åtminstone på det fysiska planet.

Logernas arbete har fortgått som förut med regelbundna möten en gång i veckan utom under sommarmånaderna. Såsom framgår af logernas egna berättelser har i de flesta loger verksamheten stegrats, intresset för teosofien tagit ny fart och medlemmarna erfarit personlig inre nytta af logearbetet. Offentliga och halloffentliga föredrag hafva äfven regelbundet anordnats af flere loger, t. ex. Vågen och Mouna i Helsingfors, Aurora och Aura i Åbo, Valon toimi i Joensuu, Valoa kohti i Iisalmi m. fl.

Generalsekreteraren besökte under året logerna i Tammerfors (2 ggr) och Åbo samt under en turné i september Kotka, Viborg, Joensuu, Kuopio, Iisalmi, Mikkeli, Kouvola, Lahti.

De offentliga föredragen på finska i Helsingfors hafva fortgått regelbundet. Under vårterminen höllos de ännu under Samfundets auspici, så att hälften af inkomsten tillföll T. S., men från hösten hafva de varit af Samfundet oberoende. Generalsekreterarens frågeaftnar hafva likaledes regelbundet fortsatts.

Teosofiska Samfundets sångkör i Helsingfors har under kapellmästar J. Leinos ledning arbetat oförtrutet under året och då och då uppträdt vid matinéer och föredrag.

Lotusgruppen i Helsingfors höll regelbundet sina möten under vårterminen, men arbetet blef icke återupptaget på hösten till följd af förhinder för ledaren.

Sitt årsmöte begick Samfundet i Helsingfors den 14 och 15 maj och föreligger tryckt protokoll från mötet.

Vårt finska teosofiska organ Tietäjä utgick under året i 1,500 exemplar. I samband med Tietäjä utgafs första häftet (200 sidor) af en finsk öfversättning af H. P. Blavatskys Hemliga Lära.

Teosofinen Kirjakauppa- ja Kustannusliike har under året publicerat följande tolf arbeten:

H. E. Butler, Kaita tie voittoon.

Veikko Palomaa, Elämänkysymys teosofian valossa.

” Hengen jano.

C. W. Leadbeater, Luonnon henget.

Mary Karadja, Seitsemän sakramenttia.

Rudolf Steiner, Haeckel, maailman arvotukset ja teosofia.

” Isä meidän.

” Jouluku.

Alexander Fullerton, Mitä on teosofia?

Marta Steinsvik, Avioliitto ja syynjatkaminen.

Prentice Mulford, Uusi elämänymmärrys.

Muutamattes teosofit, Teosofia ja H. P. Blavatsky.

Jag ber särskildt att få fästa medlemmarnas uppmärksamhet vid sistnämnda arbete, som utgör en samling uppsatser skrifna af olika medlemmar af T. S. i Finland. Mig veterligen är vårt land det enda som i likhet med England och Ryssland gifvit ut en särskild minneskrift tillägnad H. P. Blavatsky. Ingen teosof bör underlåta att äga den boken.

Pekka Ervast,

Generalsekreterare för T. S. i F.

BERÄTTELSE OM LOGEN VÅGENS I HELSINGFORS VERKSAMHET ÅR 1910.

Med undantag af juni—augusti månader har logen år 1910 haft slutna möten första söndagen i hvarje månad och öppna eller offentliga möten hvarje torsdagsafton. — På de slutna mötena har vanligtvis hållits något kortare andragande samt mediterats och diskuterats öfver ett på föregående möte bestämdt ämne, hvarutom logens angelägenheter dryftats. På de offentliga mötena ha lästs och diskuterats bestämda stycken i „Bhagavad Gita“ och „Nyckel till teosofien“ samt nu och då hållits något kortare föredrag.

Första lördagen i hvarje af höstmånaderna har för allmänheten hållits populära föredrag, efterföljda af diskussioner.

Logemedlemmen D:r Nino Runeberg har å logens möten uppläst en sedermera i tryck utgifven versifierad öfversättning af „Bhagavad Gita“.

Trettiofemte årsdagen af T. S. stiftande (17 nov.) högtidligt hölls medels särskilda föredrag och deklamationer å den för tillfället smakfullt dekorerade möteslokalen. Likaså H. P. Blavatskys dödsdag den 8 maj.

Smärre läse-, diskussions- och meditationsgrupper hafva regelbundet sammanträdt och fullföljt sina program.

En grupp logemedlemmar ha förbundet sig att dagligen i sparbössa insätta 10 penni i och för bekostande af föredrag å svenska orter.

Logen har förenat sig med logen Mouna i en inbjudan till D:r Steiner att i maj 1911 hålla föredrag i Helsingfors.

Logemedlemmarnas antal är 43.

Logens ordförande: Kamrer Herman Hellner, H:fors, Ridarhuset.

Helsingfors, 5 febr. 1911.

Herman Hellner.

LOGEN MOUNA, HELSINGFORS.

Under år 1910 har logen sammanträdt en gång i veckan, men ej under sommarmånaderna och julveckan och ha dess möten varit punktligt besökta.

Läsning under logemötena: Afslutning af „Bref som hjälpt mig“ D:r Steiners „Geheimwissenschaft“ påbörjad samt därjämte „Tystnadens röst.“

Föredrag såväl utom logen som inom densamma ha hållits af några dess medlemmar, Fru Kammarråddinnan L. Nohrström, baron v. Kothen m. fl.

Medlemsantalet vid årets slut 9.

Logens ordförande: D:r E. Selander, dess sekreterare fröken A. Eriksson.

Helsingfors den 8 Januari 1911.

Eduard Selander.

LOGEN AURORAS I ÅBO ÅRSBERÄTTELSE.

Logens hufvudsakliga uppgift under det gångna året har varit arbete å de gemensamma onsdagsaftnarna, å den förhyrda lokalen, Brahegatan 4. Under dessa aftnar har såsom studium genomgåts Fyra Världsreligioner, Kristendomens inre lära samt Nyckeln till Teosofin. Äfven har Bhagavad Gita genomgåts, sålunda att en vers för dagen därur valts till meditationsämne under den gångna veckan och hafva dessa verser sedan på onsdagsmötet upplästs och af närvarande medlemmar diskuterats och skärskådats. Emedan logen Auroras medlemsantal f. n. utgöres af endast 11 personer hafva dessa våra små sammankomster antagit en möjligen intimare karaktär än eljes och har kanske på grund häraf förståelsen af hvarandras egenart i denna trängre krets kunnat praktiskt tillämpas, så att den grundharmoni som nu är Logen Auroras väsen, enligt min åsikt begynner formas efter ledningen af den hand bland de Heliges skara, som hvilat öfver Logens arbete. Första greppet af denna hand, som vi medvetet kunna skönja har, jag tror jag kan säga det, hvar och en af logemedlemmarna förnummit i den frid som hvilat öfver våra gemensamma slutna sammankomster, hvilka logen häfdat som sin första plikt att hvarje andra lördag i månaden gemensamt bevista. Under året hafva hållits 34 öppna möten och 6 slutna möten och hafva i medeltal cirka 8 medlemmar närvarit.

Logens yttre värksamhet har resulterat i offentliga föredrag, inalles 14, upplästa hvarje annan lördag i månaden, och kan man säga att för dessa föredrag äfven ett visst intresse ibland publiken förmärkts. Oaktadt icke besökta af en större åhörarekrets, hafva föredragen dock helt säkert gjort sin nytta, de teosofiska idéerna få, om ock på olika sätt hos olika personer, gemensam hos mången sökande, efter sanning törstande själ; teosofi blir en känd sak, *en tanke*, som stiger fram i dagen och som småningom genomsyrar den allmänneliga tankevärlden, om icke för oss synligt, så osynligt, genom en större trängtan hos människorna efter sanning, efter ett lif i sanning- och detta är ju, om vi bära fram idén vidare, såväl början som slutet af det Teosofiska Samfundets gudomliga uppgift.

Att Logen såsom en kär gäst och föredragare under Oktober månad fick emottaga generalsekreteraren Herr Ervast till Åbo, hvarest han på logens föranstaltande höll 4 publika föredrag, hör till en af logens mest anmärkningsvärda tilldragelser. Isynnerhet ett af herr Ervast's föredrag: Är teosofin kristendomsfientlig? gjorde ett djupt och mäktigt intryck såväl på logens medlemmar som på den ganska talrikt tillstädeskomna publiken och långa tider efteråt fingo medlemmar af logen af sina bekanta vänner höra det omnämnda föredraget dryftas och omtalas. Logens varma önskan är att åter snart få generalsekreteraren på ett nytt besök, med sin kraft och öfvertygelse väckande upp allt som kyttar och glöder, som här i vårt gamla Åbo, helt visst djupt förborgadt, dock innerst inne brinner med en gedigen, stark låga, en stor längtan efter sanning, efter Gud. Äfven hade Logen i December månad glädjen välkomna åter en föredragare till Åbo, dr Nino Runeberg, som publikt föredog: Rosenkorsets hemlighet. Kära kvarstå dessa besök hos Logens medlemmar och önskan att åter rätt snart kunna arrangera om föredragare till vår stad hägrar i vårt sinne.

Intresset för de teosofiska föredragen är stort. Detta bevisas äfven af att till dr. Steiners kurser i Kristiania i Juni fyra af våra logemedlemmar varit resta. Äfven till den Teosofiska internationella kongressen i Genua torde 3—4 af logemedlemmarna gärna ställa sin färd. De åhörda föredragen jämte det andliga goda man å sådana sammanslutningar erhåller, är sedan meningen att utdela till öfriga logemedlemmar, såväl i referat, som i det dagliga broderskapets arbete.

Af intresse kan vara att nämna att logen å de offentliga söndagsföredragen begynt att försälja teosofisk litteratur (detta dock icke som en logens egen värksamhet utan tillhöra böckerna Teosofinen Kustannusliike i Helsingfors, logen Aurora har endast

åtagit sig försäljning till följd af sin varma önskan att utsprida den teosofiska litteraturen). Tills dato hafva endast 15 exemplar försålts, men det heter: af en liten låga kan blifva en stor eld. Detta ordstäf har äfven logen haft i minnet, då den på ett slutet möte hösten 1910 beslöt att af innestående till logen skänkte medel uppköpa teosofisk litteratur för att förstärka logens nybildade lilla bibliotek. Sålunda inköptes 24 exemplar och har dessutom under årets förlopp till biblioteket af teosofier bosatta utom Åbo, såsom gåfva, emottagits 93 exemplar teosofisk litteratur, för hvilka logen härmed uttalar sin varma tack, och omfattar biblioteket nu 117 band. Hvad utlåningen beträffar kan man säga att densamma i hänseende till att biblioteket är så nytt, varit ganska liflig. Under år 1910 hafva således böcker till ett antal af 95 utlånats, mest dock till logemedlemmar, men kunna vi dock nu glädja oss, åt att äfven obekanta personer på senare tider begynt låna af den teosofiska litteraturen. En af logens käraste önskingar är, att biblioteket under det kommande året må vinna en ännu större läsarekrets, ty studium och tanke äro, såsom vi alla veta, vanligtvis de första stegen till förståelse af *hvad* det är, som det Teosofiska Samfundet och dess medlemmar önska bringa till mänsklighetens kännedom.

På logens årsmöte, som af särskilda skäl först afhölls den 19 Januari 1911, återvaldes den förra styrelsen: Ordförande, fru Anna Masalin (Gustavson); Sekreterare, fröken Suoma Telenius; Kassaförvaltare, fröken Edit Vilenius. Revisorer blefvo fröken Rauha Telenius och herr Albin Jahnsson. Suppleant, fröken Matty Sonné.

Logens innerliga gemensamma önskan är arbetet för teosofin, ett outtröttligt arbete, „så godt vi förmå“. Att vara ståndaktiga, hängifna, är vår önskan till oss själfva, till alla som jämte oss bilda broderingen som utsträcker öfver världar.

Åbo den 30 Januari 1911.

Anna Masalin.

Emedan såväl det svenska som det finska årsmötesprotokollet tillställes hvarje medlem i Samfundet, hafva ur hvardera protokollet uteslutits logeberättelserna på det andra språket.
